

*

Číslo
58

*

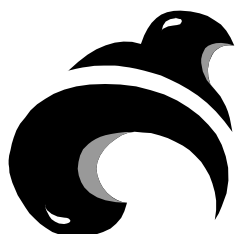
*

duben
2014

*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(kdo si hraje, nezlobí)

[illegible]

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Poznámka
16. - 18.4.2014	Výprava	Přibyslav	Nahlašování do 13. 4.
23. - 25.5.2014	Výprava	Kokořínsko	Spaní pod převisem
16. - 17.5.2014	24 hodin na koloběžkách	Praha, Stromovka	Pro všechny otrlé
13. - 15.6.2014	Výprava	Točnick	Spaní pod hvězdami
30.6. - 5.7.2014	Miniputák	Adršpach	
16. - 30.8.2014	Letní tábor	Keblov	
19. - 21.9.2014	Výprava	Krhútské teritorium	Hry s dalšími oddíly
5.10.2014	Jednodenka	Praha	Výlet + promítání fotek
24. - 29.10.2014	Podzimky	Svratouch	
14. - 17.11.2014	Výprava	Pořešín	Prodloužená o pondělí
12. - 14.12.2014	Vánoční výprava	Nové Hrady	Dárčky s sebou

Nezapomeňte, že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Na stránce <http://oddil.tulaci.eu/akce> naleznete aktuální soupis všech akcí včetně termínů.

Na stránce <http://oddil.tulaci.eu/vyprava> se vždy minimálně dva týdny před výpravou objevují informace o aktuální výpravě.

Pokud se chcete nějaké akce zúčastnit, nezapomeňte napsat email na akce@tulaci.eu, zavolat či poslat esemesku Píšťalce na telefonní číslo **728 734 009** nebo oznámit osobně jakémukoliv vedoucímu na tulácké akci.

Slovo šéfredaktora

Portrét: Opičák

Staré časy odcházejí a nové přicházejí. To je jisté. Stále se něco mění. Jednou se to přece muselo stát. Semtamník změnil šéfredaktora. Beruna mi toto žezlo předal po dlouhých devatenácti letech. První Semtamník kompletoval v roce 1995 a bylo to číslo 5. Nyní je duben 2014 a vychází číslo 58 pod mojí taktovkou.

Počátkem února mi Berka poslal mailem mustr na oddílový časopis s tím, že už dlouho chtěl tvorbu Semtamníku někomu předat. Nezaváhal jsem ani vteřinu a nabídku jsem přijal. To jsem ale ještě netušil, kolik s tím bude práce.

Co je tedy úkolem šéfredaktora? Hlavní prací je shromažďování materiálu (fotek a textů), který v Semtamníku vyjde. Vypadá to jednoduše, ale není tomu tak. Vzhledem k tomu, že zas tolik článků neposíláte, je nutné zbytek vyplňovat vlastní tvorbou. O to by ale zas tolik nešlo. Jelikož jsem počítal s tím, že do časopisu přispějí maximálně dva lidé, byl jsem připraven. Již od začátku února jsem si začal mustr osahávat a doplňoval jsem do něj různé fotky a obrázky. Ke konci měsíce jsem už přidával texty a obsah Semtamníku se začínal tvořit. Šlo to jak po másle....

...až do té doby, než přišly komixy. Na schůzce nás napadlo, že je nafotíme a každý se na ně bude moct podívat. Už po pořízení snímků jsem začal mít tušení, že něco nebude v pořádku. Některá okénka byla totiž čtvercová, jiná obdelníkového tvaru. Ve formátování to bude dělat nepořádek, tušil jsem.

Mé domněnky se potvrdily. Už jen ořezání fotek a vložení mi zabralo dvě hodiny.

Jelikož bylo potřeba přidat ještě nějaký text nad, mezi i pod komixy, začalo peklo. Při každém novém obrázku či větě se formátování komixů změnilo. Občas jeden obrázek zakrýval druhý, občas nebyl vidět text. Takže pokaždé znovu a znovu úmorné desítky minut práce. Při psaní tohoto úvodníku jsem sjel o několik stránek dolů a opět je to rozhozené, sakra.

No, to jsem se asi trochu zakecal nad úmornou prací šéfredaktora Semtamníku. Úkolem úvodníku je ale navnadit čtenáře na další čtení. Tak vzhůru do toho.

Nedávno jsem absolvoval psychotesty a ty mi prozradily, že jsem konzervativní člověk. To se asi na Semtamníku bude odrážet. Žádná změna designu se nekoná, žádné nové rubriky nejsou... Na druhou jsem se pokusil o zpřístupnění Semtamníku i mladším dětem. Naleznou zde bludiště (zvládnou i ti nejmenší) či osmisměrku (zvládne každý, kdo umí písmenka). Zároveň jsem se snažil o co největší počet fotek. Myslím totiž, že tvrzení: „On tu knihu snad nečte, jenom si prohlíží obrázky“, je pravdivé. Většinu lidí na Semtamníku zajímají pouze vtipy a velké obrázky.

Ano, slyším Vás, už je to moc dlouhé. V tom případě končím. Příjemné čtení, hraní, poslouchání.

Mates

Oddílová poradna

Přestože by se mohlo zdát, že tábor je ještě daleko před námi, není tomu tak. Alespoň ne pro oddílové vedoucí. S jeho přípravami je potřeba začít již v zimě či brzy na jaře. Máme zprávy, že některé oddíly se radit začínají již v prosinci.

Ani my jsme neváhali a určili termín první porady na sobotu 22. února. Odpoledne jsme se sešli u Píšťalky a Amazonky doma. Bylo nás pět. Berka přinesl hrubý nástřel tábora. No, slovo hrubý by bylo dost podcenění jeho práce. Nechybělo v něm rozvržení jednotlivých her, příběh celotáborové hry i doplňkové aktivity. Hodně her, budeme na táboře zkoušet poprvé, jsou ale ověřené od jiných oddílů, takže se máte na co těšit.

Zároveň jsme vymysleli soutěže na akci pro veřejnost Za pokladem lesa. Mírný problém nastal, když jsme zjistili, že nebudou moc pomáhat s organizací Píšťalka a Mates. Jedné v tom brání škola a druhému lyžování v Itálii.

Na poradě nechyběla společná večeře, buchta, džusy a spousta sladkostí. Skončili jsme těsně před půlnocí. Před spaním jsme si pustili motivační film. Někteří usnuli během něj. Že ano Matěji!

Druhá porada proběhla přesně o dva týdny později. Tentokrát jsme se sešli u Hynka v jeho novém bytě. Opět nás bylo pět. Tentokrát jsme řešili už přímo detaily. Projeli jsme si celý rámec (tj. dokument či knížečka, kde je všechno důležité pro organizaci akce – program, potřebný materiál...) a vymýšleli, co by se dalo zlepšit a co nesmíme vynechat.

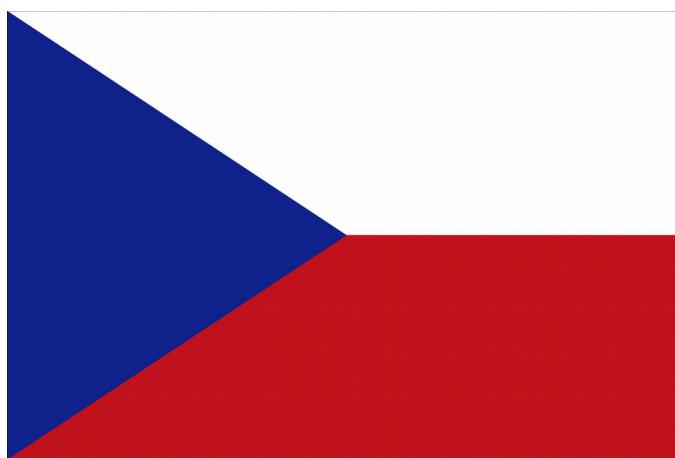

Studium inspirativního materiálu

Už víme, jak uděláme bodování jednotlivců i týmů. To jednotlivců bude obzvláště zajímavé. Zatím ale neprozradíme, jak bude vypadat.

Rozdělili jsme si etapy a dohodli se, že je rozpracujeme. Do konce školního roku budeme muset zorganizovat alespoň jednu další poradou, kde dohodneme materiál a jeho výrobu.

Co jste o Česku (možná) nevěděli

- ✓ Čech průměrně vypije 7 piv týdně, i díky tomu jsme první ve světovém žebříčku.
- ✓ Češi byli po Američanech a Sovětech třetím národem v kosmu.
- ✓ Češi byli za první světové války zdatnými ponorkáři.
- ✓ Češi patří mezi nejlepší jezdce na koloběžkách na světě.
- ✓ Vynálezcem hromosvodu je Čech.
- ✓ Škoda-Auto je třetí nejstarší automobilkou na světě.
- ✓ Pozdrav „nazdar“ vznikl v roce 1851.
- ✓ Česká republika se může pochlubit nejstarší potrubní poštou.
- ✓ Česko je největším pěstitelem máku na světě.
- ✓ Česko má nej hustší turistickou síť v EU a jednu z nejpropracovanějších na světě.

- ✓ Čech Jan Jánský objevil, že krev se dělí na čtyři skupiny.
- ✓ Český lyžařský svaz je nejstarší na světě.
- ✓ Čeština dala světu slova robot, pistole, dolar, houfnice nebo chřipka.
- ✓ Evropská unie chrání české výrobky jako špekáčky, hořické trubičky nebo syrečky.
- ✓ Kostka cukru je český vynález.
- ✓ V naší zemi žije přes 1 100 stoletých lidí
- ✓ Poláci považují Čechy za svůj nejoblíbenější národ.

Co všechno se dá opéct na ohni

Mrkev v alobalu

Pomůcky: mrkev, alobal, oheň

Hod'te mrkev obalenou alobalem do ohně a pak se ji snažte vystrčit. Možná bude trochu spálená, ale to nevadí. Dá se tak udělat jakákoli zelenina.

Medvědí kaše

Pomůcky: ešus, gumoví medvídci, lžíce, oheň

Do ešáku nasypete gumové medvídky různé barvy. Dejte nad (do) oheň. Když se začnou roztekat, začněte lžící míchat. Když začnou bublat, sundáme z ohně, začneme foukat a jíst.

Medvědí lízo

Pomůcky: klacek, nůž, gumoví medvídci, oheň

Nožem ořežeme klacek a nabodneme medvídky. Dáme nad oheň a otáčíme. Když to začne kapat, sundáme a začneme lízat.

Dobrou chuť :)

Na ohni lze uvařit i zlato (Sraz oddílů)

Schůzky aktuálně

Na schůzce 19. 2. 2014 jsme si pomocí příběhu a následnou tvorbou komiksů vysvětlovali některé vztahy v přírodě. Rozdělili jsme se na skupiny a každá kreslila svůj komiks podle příběhu Údolí v lese, který jsem převzala od paní Kateřiny Jančaříkové. Text jsem trochu upravila, ale velmi dobře jsme si na něm ukázali, jak se v přírodě vše navzájem ovlivňuje. A že existuje určitá hranice, kdy se fungující vztahy poruší, příroda si neporadí a prostředí se zničí.

Údolí v lese

„V údolí pod horami u potoka, ve kterém žijí pstruzi, stojí jeden srub. Jeho obyvatelé, první bílí osadníci (pionýři), žijí v přírodě a nemusí si dělat velké starosti se svým chováním – vodu k pití, k vaření i k praní berou z potoka, v potoce myjí nádobí, do potoka vylévají splašky. Na záchod chodí do lesa s lopatkou. Dřevo získávají z lesa. Na blízkém pozemku také pohřbívají své mrtvé. Co se děje s jejich zbytky jídel, exkrementy, odpadky a podobně? Příroda si s nimi poradí.

Příroda má totiž schopnost udržovat sama sebe ve stabilním stavu. Zbytky jídel v potoce způsobí, že do dospělosti přežije o několik pstruhů více. Ti se o zbytky postarají a sami zase poslouží jako potrava lidem. Obdobně si zem poradí s výkaly a

mrtvými těly, díky němu se v lese obnovuje dřevo. Rodina pionýra ovlivňuje prostředí, ve kterém žije, ale vlastně se nic neděje, prostředí každý výkyv vyrovná.

Pokud se do údolí přistěhuje další rodina, tak se pravděpodobně prostředí stále udrží v rovnováze.

Pokud se ale stěhují další a další rodiny, přijde okamžik (ekologové ho nazývají překročení nosné kapacity prostředí), kdy vyrovnávání přestane fungovat. Potok nebude schopný zvládnout veškeré znečištění a voda v něm začne hnít, pstruži zemřou a lidé onemocní ze závadné vody. Země nebude schopná pojmout všechny výkaly a mrtvá těla, lidé nebudou moci najít čisté místo. Údolí přestane být příjemným místem k životu.“

Strom nad údolím (Lyžařská výprava)

Otázky a poučení

Proč tedy lidé dovolí postavení toho několikátého srubu, když vědí, že hrozí zhroucení přírodních vztahů? Problém je v tom, že určit přesně nosnou kapacitu prostředí není možné. V podstatě jde o **počet lidí, kteří mohou žít v určitém místě, aniž by ho zničili**. Ale to lze jen odhadovat. Záleží na velkém množství věcí. Například potok, který teče rychleji, vstřebá větší množství nečistot, než potok pomalu tekoucí, protože je jeho voda více obohacena kyslíkem.

Proč byla nosná kapacita konkrétního prostředí tolikrát překročena? **Není v lidských silách ji vypočítat**. Lidé si zvykli, že ze zničeného údolí (nebo z jakéhokoli jiného území) se čas od času musí přestěhovat na jiné, dosud nezníčené místo. Někdy s tím dokonce předem počítají. Tomu se pak říká stěhovací strategie.

Je nosná kapacita údolí vždy stejná? Není. Záleží na tom, jak se lidé chovají. Pokud přijmou určitá **pravidla** (například zřídí hřbitovy, nevylévají špinavou vodu a výkaly do potoka apod.), vejde se jich do údolí více. Podobná pravidla máme i my – obyvatelé Česka. Například odpadky nevyhazujeme z oken, ale nosíme v odpadkových koších do popelnice nebo je dokonce třídíme. Většina obcí má čistírny odpadních vod. Lidé si při kýchání či kašlání dávají ruce nebo kapesník před ústa. A mnoho dalšího. To vše ve výsledku pomáhá přírodě.

Proč je důležité o tom mluvit a chovat se k přírodě **šetrně a zodpovědně**? Protože **počet obyvatel Země se stále zvyšuje**. Stará pravidla přestanou stačit, protože se změní podmínky. Co jsme si mohli dovolit dělat, když nás bylo pět miliard, si už nemůžeme dovolit, když je nás na planetě miliard sedm. A rozhodně si to nebudeme moci dovolit až nás bude miliard deset, což se může stát v roce 2050.

Původní článek paní Jančaříkové:

<http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/8849/VY-CHOVA-K-UDRZITELNEMU-ROZVOJI-%E2%80%93-MODEL-UDOLI-V-LESE.html/>

A na závěr vtip:

Baví se takhle dvě planety ve vesmíru:

"Jak se máš?"

"Ani se neptej, vyrazili se mi lidi."

"Neboj, to za chvíli přejde."

Co děláme na schůzkách?

V únoru napadlo v Praze trochu sněhu a my si ho na schůzce také chtěli užít. Nebylo to na sáňky ani boby, tak jsme alespoň ve skupinkách soutěžili o to, kdo postaví největšího sněhuláka. Ještě o týden později jsme našli sněhuláčí zbytky na cestě v parku.

V lednu jsme na schůzce v klubovně kreslili tulácký dort jako od pejska a kočičky. Úkolem tedy bylo nakreslit vše dobré spojené s Tuláky. Každá skupinka se toho zhostila jinak. Někdo namaloval jídlo, znak celoroční hry a tulácký web a facebook, jiní připomněli i zážitky starší, kamarády a tulácké potřeby (zápisník, uzlovačku a KPZ). Objevily se dokonce i věci zcela podle fantazie tvůrců, u kterých bylo obtížné odhadnout, jak s oddílem souvisí. Každá skupinka prezentovala svůj dort před ostatními a potom jsme si je pověsili do klubovny.

Protože jako oddíl hrajeme také geocaching, sbíráme CWG. CWG je zkratka pro Czech wood geocoiny – dřevěná kolečka s vypálenými obrázky, která si kačeři (rozuměj hráči geocachingu) vyrábí, vyměňují a vkládají do kešek. Některá tato kolečka máme vystavená v klubovně na nástěnce a tuto schůzku jsme jich část vyndali a prováděli s nimi různé aktivity. Nejdříve jsme zkusili hrát bleší závod – dostat jedno kolečko

za čáru pomocí cvrnkání druhým kolečkem. To se ukázalo jako velmi náročná činnost – někteří potřebovali přes sto cvrnknutí! Pak jsme se rozdělili na dva týmy a snažili jsme se postavit co nejvyšší kolečkovou věž. Poťouchlá kolečka ne a ne držet a věže se kácely a padaly, ale když skončil časový limit, přece jen stály alespoň půlmetrové věže. Nakonec každý tým stavěl CWGčkovou originální stavbu. Jak se ale ukázalo, architektonickou CWG soutěž bylo velmi obtížné hodnotit, protože obě stavby byly moc hezké.

Na první březnové schůzce jsme si vyzkoušeli, jak obtížné je pohybovat se ve skupince, kde jeden nepoužívá oči, jeden ruce a jeden nohy. Každá trojice na to šla jinak, ale na všech bylo vidět velké úsilí. K cíli dorazili nakonec všichni bez větších nehod.

Poslední dvě březnové schůzky jsme byly naplněné přípravami na akci pro veřejnost Za pokladem lesa. Na jedné jsme kreslili zvířátka, kterými se prohazují míčky. Venku bylo teplo, a tak jsme si materiál vynesli před klubovnu a dělali jsme venku.

Při druhé schůzce už bylo venku deštivo, a proto jsme pracovali uvnitř. Tentokrát byl náš úkol nakreslit cedule, které budou viset po celých Malešicích a lákat do lesa za Malešickým parkem. Na zimních schůzkách chodíme do klubovny a aby nám nechyběl pohyb, hrajeme třeba na

bombu. Jeden sedí uprostřed se zavázanýma očima a tiká a ostatní si předávají kostku. Komu kostka zůstane v ruce ve chvíli, kdy prostřední hráč dotiká, ten vybuchne a stává se pro další kolo překážkou, která se musí přeskakovat. A tak pořád dokola než zbyde jeden zkušený pyrotechnik, kterému bomba nebouchla.

Když je venku teplo chodíme často do parku pod školou Hostýnská a při našich hrách stále narážíme na odpadky a nepořádek, který tam někdo zanechal. Rozhodli jsme se s tím tedy něco udělat a celou jednu schůzku jsme věnovali hledání

a sběru odpadu a následnému vyhazování do popelnic. Ukázalo se, že mezi keři se skrývaly nejen staré časopisy a PET lahve, ale třeba i staré džiny a dopravní značka. Už jsme zakoupil dostatek gumových rukavic na další kolo úklidu, až se po zimě zase oteplí.

Osmisměrka pro dlouhou chvíli

V osmisměrce hledejte tato slova:

Arabové, Dalmatin, Dynamit, Flastr, Kalhoty, Kolotoč, Kopaná, Kostka, Kotva, Lahev, Lopata, Loudal, Nosítka, Okres, Opava, Ostrava, Otoman, Panák, Panorama, Pasti, Penzion, Poklop, Radar, Rarach, Sekera, Stařík, Straka, Talíř, Traktor, Tukan, Varan, Vedoucí.

Co skrývá tajenka?

Dva chlápky spláchla lavina pod horský sráz, Najednou jeden vidí, jak se k němu blíží obrovský záchrannářský pes – bernardýn se soudkem. A tak říká tomu druhému: „Hele, nejlepší přítel člověka!“ A ten druhý na to: „No jo,.....“ pokračování se skrývá v tajence.

Krásné údolí

1) Jednou do krásného údolí přijela pionýrská rodina.

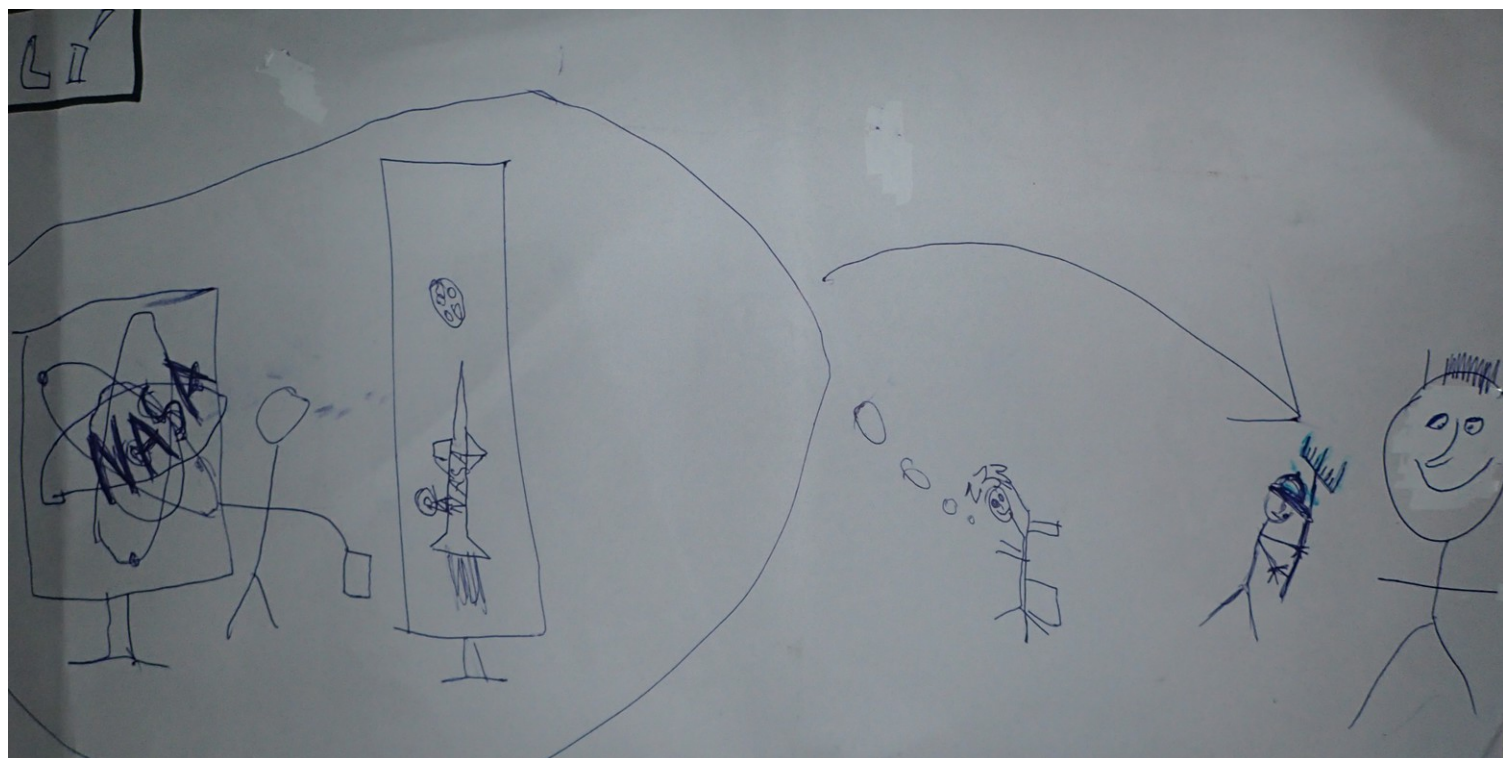

(Marek, Kotě, Tom)

2) Krásně se jim žilo, protože tam bylo hodně vody a ryb.

3) Přemýšleli o velké budoucnosti...

4) Pak přijeli jejich známí a žilo se jim tam pořád dobře, měli tam pořád hodně ryb a čistou vodu.

5) Ti jejich známí to řekli svým známým.

6) A ti zase svým známým...

7) A pak tam bylo pět rodin.

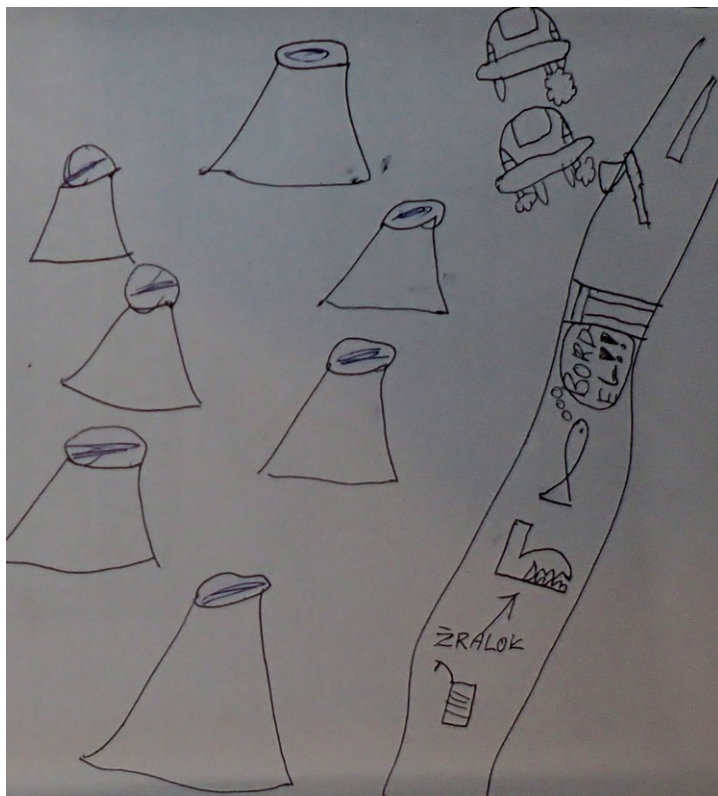
8) A ti zase měli hodně ryb, ale málo vody a pak málo ryb i dřeva.

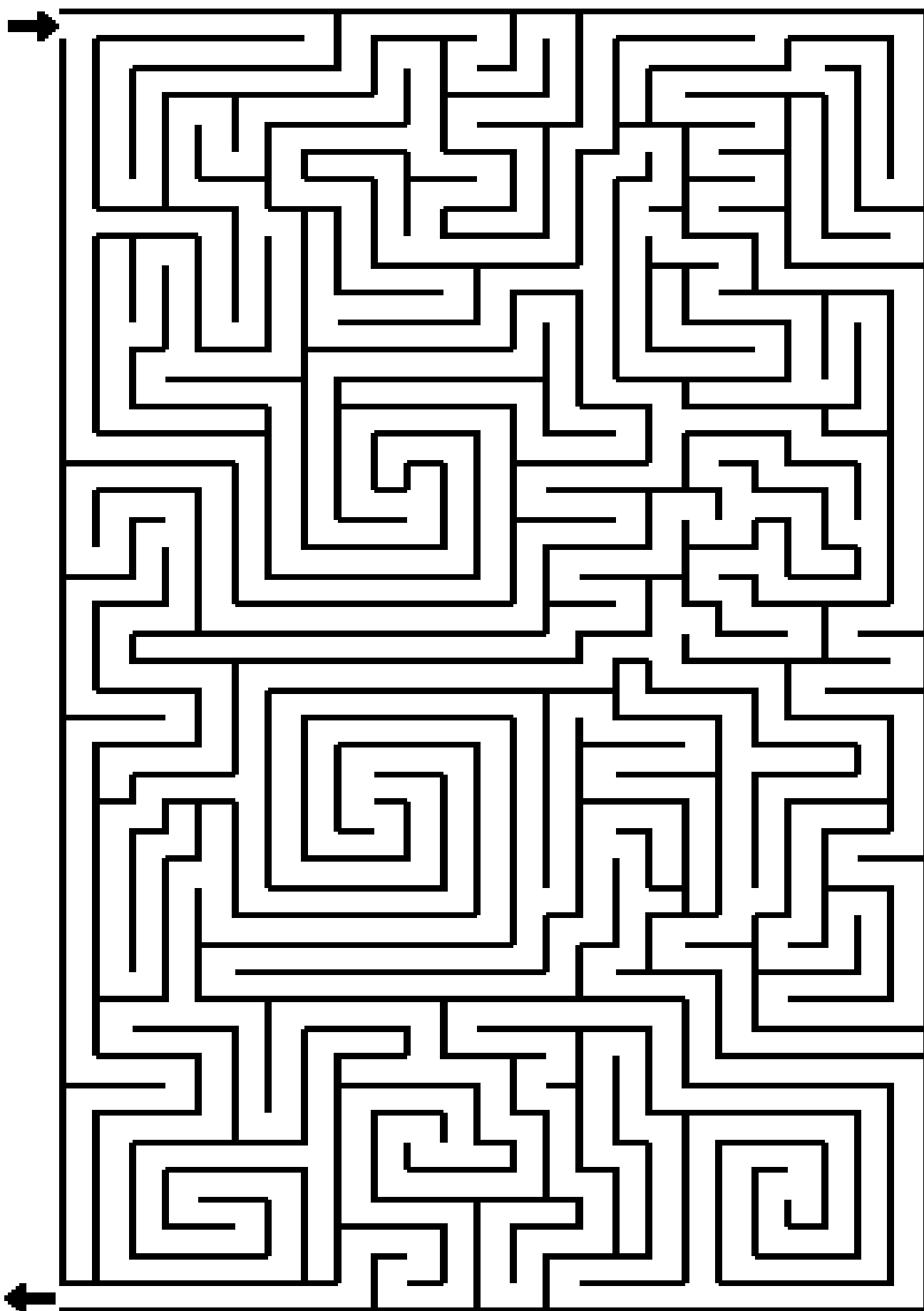
9) Nakonec tam byla skládka a všichni odjeli.

10) A z toho plyne poučení: **Přírodní zdroje jsou vyčerpatelné! Proto přírodu NEZNČIŠ-ŤUJTE!**

Bludiště pro volnou chvíli

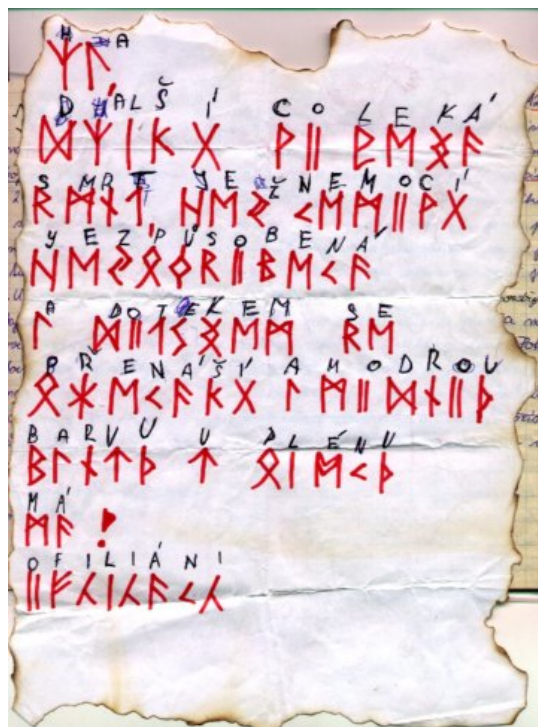
Okénko do kroniky

Tentokrát se vrátíme trochu hlouběji do minulosti. Končí rok 2002 a Tuláci se vydávají na vánoční výpravu do Lužických hor. Tento zápis vypracoval nejspíš někdo ze čtveřice Maty, Balů, Chumba a Bláťa. Nachází se v denníku žlutého týmu z celoroční hry Země meldacrz az (čti Země za Zrcadlem). Kronika se bohužel ztratila a tudíž je toto jediný dochovaný přepis. Sláva internetu!

A proč jsem vybral více než deset let starý zápis do kroniky? K této celoroční hře mám silnou citovou vazbu. Byl to první rok, co jsem chodil do Tuláků a já byl nadšený z každé postavy, která nás navštívila a z každé hry, kterou jsme hráli. Vzpomínám na toto období trochu nostalgicky a jen zmínka o těchto letech mi přináší samé krásné vzpomínky. Mimo to mi tento zápis přijde dost originální. Je to tak trochu i inspirace pro vás, kteří píšete kroniku. Jakýkoliv zápis lze napsat zábavně.

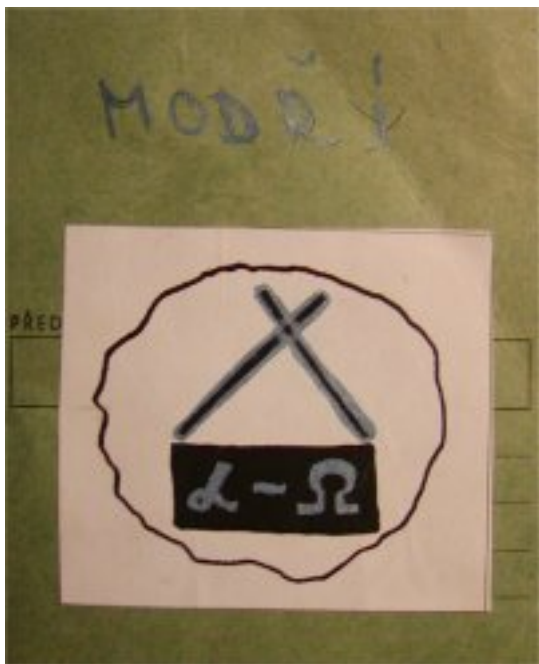
Vánoce jsou tady

Vánoce jsou tady, cocacolu si vychutnej. Takže v pátek jsme přijeli. V sobotu měli Vánočku a v neděli odjeli. Né fakt to bylo opět hustý.

Zpráva od Ofiliánů

Mates

Ztracená kronika

V pátek jsme po zdrcující cestě vlakem a ávií. Po příchodu spíše příjezdu do Lužických hor jsme dostali skvělou zprávu a to, že správcová tu není a my nemáme klíče.

Co teď?! Ano náš ochotný pan Vitouš zvedl svou mohutnou tlapu a zapnul si mobil (asi ho měl už zapnutý) a vytočil číslo: +420! Asi za 15 minut se připlazila paní s vlkodavem! Aha! To bude asi správcová! I když jsme jí volali před cca 15 min přišla z dálky 0,500 km, trvalo to trochu moc dlouho ne? No nic! Po nečekaném vniknutí do objektu jménem Růžena. Jó to byl, ale barák. A jé! Je! Je! To byl vejkend! Přišli jsme na pokoje a upravili dle našeho gusta. A pak to přišlo naše druhá polovina právě dorazila a rozprskla se po onom záhadném a dosud neznámém objektu. TRRRRR.....! Je po zabydlovacím procesu a následuje opětovné rozdělení do skupinek! „Tentokrát vás bude 6“ pravil náčelník kmene! BLABLABLA! Rozděleno a pak se objevil za

dveřmi poutník! Povyprávěl nám opět srdceryvný příběh a rozdal dobrovolně sešity! A pak se dělošli jsme spát!

Druhý den jsme hned po ránu (cca 9:00h) šli na snídani do vedlejšího baráku, protože v Růženě nebyla kuchyň vhodná k vaření pro kobyly. No a pak to začlo! Měli jsme si zařídit hry! Jenže tu je háček! Ja si to to NEPAMATUJU! No jsme už večer. Sedíme opět v jídelně. Dostali jsme salát a sekanou. Nejhorší je, že to nebylo jak na TOLŠTEJNĚ. No nic a večere uběhla jak oheň (voda je moc obnošený) a pak JEŽÍŠEK. Rozdávali se nádherné dárky i dárečky. Všem se vše velice líbilo! Samosebou jsme dostali i CDčko a Tuláckej kalendář. Stejně jako vždy večer utekl jak Země (znovu to slovo). Prostě to uběhlo a šli jsme opět pryč! Jdeme si pro další překvapení. Zdatná skupinka se snažila otravně vystrašit druhé a na konci byl to se dozvíme po malé přestávcesprávně. Kdo dal za d) Poutník! Utěšil náš žal a odevzdal nám lístečky z výpravy. No a pak jsme se odebrali do baráku spinkat.

Neděle proběhla jako vždy a zase tu byl odjezd, který ukončil další z mnoha super výprav.

Letní tábor 2014

Už se blíží...

Nejdelší a nejlepší akce roku začíná již za 133 dní. To je jen za 3192 hodin, 191 520 minut či 11 491 200 seknud. Tentokrát se jmenuje Asterix a Obelix. Asi všichni jste již četli komixy nebo viděli filmy s touto legendární dvojicí kamarádů z galské vesničky. Náš tábor ale nebude pouhým kopírováním starých nápadů. Bohužel vám nemohu prozradit více, to byste pak nebyli překvapení. Určitě mohu ale slíbit, že se máte na co těšit – boj s Římany, kouzelný lektvar a spousta kamarádů. Může se zdát, že je tábor ještě daleko, ale nezapomeňte, že **přihlašování**

na těchto nezapomenutelných čtrnáct dní končí 31. května. A teď něco málo informací. Všechno stručně a výstižně najdete na <http://oddil.tulaci.eu/tabor>.

Termín akce

SRAZ – sobota 16. 8. 2014 ve 12:40 před nádražím Praha – Vršovice

NÁVRAT – sobota 30. 8. 2014 v 15:35 před nádražím Praha – Vršovice

Cena

2 600 Kč pro členy oddílu se zaplaceným ročním členstvím

2 800 Kč pro ostatní (cena navýšena o polovinu ročního poplatku)

Co je náplní tábora

Celotáborová hra zakončí nebo volně navazuje na vesmírnou celoroční hru. Můžete se těšit na neobvyklé hry a soutěže. Po praktické stránce si děti osvojí spousty věcí z táborového života – příprava dřeva, vaření, život v přírodě, spaní pod širákem, poznávání přírody, ...

Místo konání, ubytování

Zátoka Pláňat je louka obklopená ze 3 stran lesem, 100m od vodní nádrže Němčice. Nejbližší vesnice Keblov, cca 2 km. Velké město v okolí je Vlašim, cca 20 km. Na louce je dřevěný srub, ve kterém je situována kuchyň, jídelna, ošetrovna. Děti jsou ubytovány v podsadových stanech.

Základna Keblov

Mám zájem, co teď?

- ✓ dát nám vědět že máte o tábor zájem a to do 31. 5. 2014
- ✓ následně zaslat přihlášku (případně zdravotní kartu) a zaplatit – všechny údaje potřebné k těmto úkonům jsou uvedeny na přihlášce a v návodu (vše do 22. 6. 2014)
- ✓ **DŮLEŽITÉ:** pro účast na táboře je nutné mít alespoň 10 bodů v oddílovém celoročním bodování (vyjimku tvoří pouze ti, kteří přišli do oddílu v květnu a červnu 2014)

Galská oslava

Sudoku

Sudoku je logická hra pro jednoho hráče. Mylně je v obecném podvědomí, že tato hra pochází z Japonska. Americký architekt Howard Garns ji publikoval v roce 1979 pod názvem „Number Place“. Své velké obliby se dočkala v Japonsku, odkud se později vrátila zpět pod názvem „sudoku“. Po celém světě je hra sudoku vydávána v mnoha novinách a časopisech.

V únoru 2006 se v Brně konalo první mistrovství České republiky v této hře. První oficiální titul mistra republiky získala Jana Tylová. O měsíc později vyhrála také mistrovství světa v sudoku.

Jak mám tabulku vyplňovat?

Hrací plán se skládá z 9x9 políček rozdělených na 9 podoblastí s 3x3 políčky. Podoblasti jsou vyznačené tlustou čarou. V každé podoblasti se každé číslo (1-9) musí vyskytovat pouze jednou. V každém sloupci a v každém řádku se musí každá číslice vyskytnout také jen jednou.

Tak vzhůru do toho a půl je hotovo. Připravil jsem si pro Vás dvě varianty sudoku. První je lehčí a druhá obtížnější.

Sudoku pro relaxační chvíli

3			2	4			6	
	4						5	3
1	8	9	6	3	5	4		
				8		2		
		7	4	9	6	8		1
8	9	3	1	5		6		4
		1	9	2		5		
2			3			7	4	
9	6		5			3		2

			1	4	6			
		1				9		
	4		3		9		2	
3		9				5		7
7								3
1		2				4		6
	7		6		5		4	
		8				6		
			9	8	4			

4) (Přepis bublin zleva doprava.) 1. Bože 2. To je pěkné! 3. Mám blbý pocit 4. Mluvicí dýně

6) A ponaučení...

5) Najednou se všechno změnilo. Všichni lidi odešli daleko pryč a zůstaly odpadky.

(Přepis bublin zleva doprava) 1. Hlavně disko 2. O co že je přemluvíme 3. Ooo já se přejedl.

Matesova cesta

130 km, 177 kešek, 11 hodin

„Ty jsi blázen vid“, prohlásila kamarádka Ivča. Právě sedím v nádražní čekárně vesničky Kopidlno. Pardon, je to prý město ležící třináct kilometrů od Jičína. Je půl sedmé večer a já přemýšlím, co jsem dnes všechno zažil. Krásné výhledy, spoustu kešek, dlouhou projížďku na kole... Ne, kecám. Jediné, na co myslím, jsou ty sušenky ležící vedle mě. S chutí se do první zakousávám a vůbec mi nevadí, že tu budu sedět ještě půl hodiny, než pojedou jediný večerní motoráček.

Ten stejný den 4:45. Vstávám takhle brzy, ale pln očekávání. Včera jsem koukal do noci na Harryho Pottera, takže jsem toho moc nenaspal. Za půl hodiny se nasnídám, připravím nejnnutnější věci a odcházím pro kolo. Ještě v úplné tmě dojíždím na Strašnickou, pak metrem na Můstek. Klasickou cestou na Masarykovo nádraží. V ulici Na Příkopech na mně pokřikují něco cizinci. Já ale nemám čas, musím stihnout vlak. Mám jako obvykle rezervu a již deset minut před odjezdem vlaku v něm sedím. CityElefant jede tak tiše, že v něm skoro usínám. Nakonec se mi podaří nutkání přemoci.

V Lysé nad Labem přestupuji a se mnou i jeden cyklista. Divím se, jak někdo může jezdit na kole v půl sedmé ráno.

Nastupuji na kolo

Vystupuji na konečné v Milovicích. Je sedm hodin a už je světlo. Ani nezapínám blikačku a mašíruju si to přes asfaltku, která se tváří, jako by tam nikdy panely nebyly. Přesto to drncá jako na D1. Konečně odbočuji na lepší silnici. Ignoruji značku „vjezd povolen pouze dopravní obsluze a autobusům“. Po pravé straně vidím

hangáry, které jsem včera viděl v televizních novinách. Prý je budou bourat..

Po kilometru jízdy dorážím na křižovatku, kde je stavební buňka a v ní strážce, který čučí do obrazovky. Je jasné, že nemůžu projet bez povšimnutí.

Cesta začíná...

U budky zastavím a zeptám se, jestli alespoň na kole můžu projet. Dělník prohlásí: „Průjezdny to je, ale na konci občas stojej policajti. I na kole jseš účastník dopravního provozu, takže ti můžou dát pokutu.“ Poděkuji za informaci se slovy, že to risknu. Silnici lemují po obou stranách zbořeniny bývalé vojenské vesnice Boží dar. Konečně se dostávám na pěknou silnici, policajti nikde.

První zastavení mám ve vesničce Vanovice. Je krátce po sedmé a já lovím (synonymum ke slovu hledám) první kešku dne. Krabičku od filmu nacházím přilepenou suchým zipem na stromě. Přestože mám přes 3 a půl tisíce nálezů, tenhle způsob chycení jsem ještě neviděl. Maskování hnědou lepící páskou asi funguje, od roku 2010 nebyla ztracena. Posledních 4,5 kilometru a jde se na to.

JTJPT

Je to jen power trail je série 274 keší, které jsou umístěny podél silnice. Všechny krabičky mají podobu PET fabrikátu (plastová patnácticentimetrová tuba, která se používá k výrobě

plastových lahví). Jak říkají sami majitelé kešek: „Je to série keší o ničem, na bezvýznamných místech, pravda krajinou, kterou máme rádi.“

U první kešky potkávám pána ve středním věku, opodál má zaparkované auto. Společně se zapíšeme na papír a oba pokračujeme dál. Po pár keších, na kterých se vždy setkáváme, se domluvíme, že každý bude stavět jen na každé druhé a bude zapisovat oba dva. Auto je v tuto chvíli stejně rychlé jako kolo. Pán nadává: „Já vždycky řeknu manželce stop a ona zastaví až o dvacet metrů dál.“

Po dvaceti keších konstatuje, že toto je na něj moc rychlé tempo. Každý se tedy zapisujeme sami a já jejich auto po chvíli předjíždím. U třicáté krabičky kontroluji čas. Je 8:20 a tím pádem jsem první devítinu keší stihl za jednu hodinu. „Všechny kešky bych tedy měl stihnout do půl páté“, pomyslím si.

Během brzkého dopoledne ještě potkávám ještě několik aut s kačery, kteří mě předjíždí. Jedni dokonce berou krabičky a posunují je o jednu dál. Zapisování u nich probíhá totiž za jízdy v autě, takže jejich cesta je daleko rychlejší.

Původní plán byl, že po každých padesáti keškách si dám pauzu. No, jelo se mi dobře, a proto volba padla až na krabičku číslo 100. Jablko a sušenku dávám až u sto trojky, kde je pěkné místo. Pauza je ale asi tak patnáctiminutová a opět vyrazím na cestu. U dvoustovky plánuji delší odpočinek a oběd.

Stovku mám za sebou

Přejíždím do Královéhradeckého kraje a to je vidět na kvalitě vozovky. Začínají díry v asfaltu. Jet se ale dá v pohodě. Další kešky jsou po skupin-

kách a jelikož je tu víc vesnic, vyskytují se zde i dvoukilometrové úseky bez krabičky.

Na obranu tohoto kraje ale musím říct, že hlavní silnici, po které jsem jel pár kilometrů, mají pěknou novou. U stošedesáté krabičky zjišťuji, že jsem o půl hodiny pomalejší, než jsem očekával. Viním z toho moc velké mezery mezi keškami. Vítá mě opět středočeský kraj a krásná silnice. Zároveň se rozestupy zkracují, takže naháním čas.

U čísla 180 sundávám konečně čepici a bundu. Je 13:43 a slunce začíná konečně pořádně hřát. Už mám pekelný hlad, a tak dávám alespoň jednu disko sušenku na posilněnou.

Už jen 74 krabiček

Na místě, kde je krabička 200 není žádné pěkné místo. Silnice a okolo zorané pole nenabízejí místo na jídlo. Proto si stanovím, že zastavím za deset kešek a nebo u lesa, který je nedaleko. Projíždím vesnicí, kde vyndávám jednu kešku nedaleko po starších vesničanů. Ti si mezi sebou říkají, že by se to mělo jezdit takhle na kole a ne v autě. Prý jich dnes už projelo několik. Nabízejí ještě pivo, které s díky odmítám – nohy by mě už vůbec neposlouchaly.

PET keška

Krabička 210 je přesně na kraji lesa. Je zde pěkný výhled a kousek trávy. Ideální místo na odpočinek. Vytáhnu chleba od maminky a Disko. Asi tak patnáct minut tu ležím, kochám se krajinou a baštím jídlo. Je tu nádherně. Klidně bych tu i zůstal. Ale žene mě čas a pomyšlení, že po západu slunce bude zima. Pokud by si moc mé nohy odpočinuly, už bych je snad ani nerozhýbal.

Proto pokračuji dál. Následujících 40 kešek zde dělá smyčku. Takže u 254. jsem na stejné křižovatce, kde jsem byl před hodinou a půl.

Konec šmitec

Už jen deset do cíle... Sakra, špatně jsem si to spočítal, dvacet. Dalších pět stoupám do cíle a potkávám auto s lidmi, které jsem viděn a začátku. Asi nebrali všechny kešky, určitě mě totiž nepředjížděli. Pak už to jde jen z mírného kopce či po rovině. Víím, že to budu muset opět nastoupat. A konečně, Číslo 274. Konečná. Tentokrát je to větší krabice, kde směním CWG (dřevěná kolečka, která máme např. v klubovně). Je 17:25, za hodinu a půl mi jede vlak z Kopidlna vzdáleného asi 10 km. Je to poslední vlak, tak mi nesmí ujet. Slunce už zapadá, takže беру na sebe opět bundu. Zapínám blikáčku a vyrážím už jen z kopce. Je to parádní rychlá jízda. Jsem spokojen, zvládl jsem to. V městečku jsem asi za půl hodiny, takže si vezmu ještě jednu místní kešku a pak už vlezu do teplé čekárny. Zazvoním na zvoneček, koupím si jízdenku u milého nádražáka a kafe z automatu.

Hledání jara 2014

Mladí ochránci přírody (MOP) pořádají každoročně druhý víkend v dubnu celostátní akci s názvem Hledání

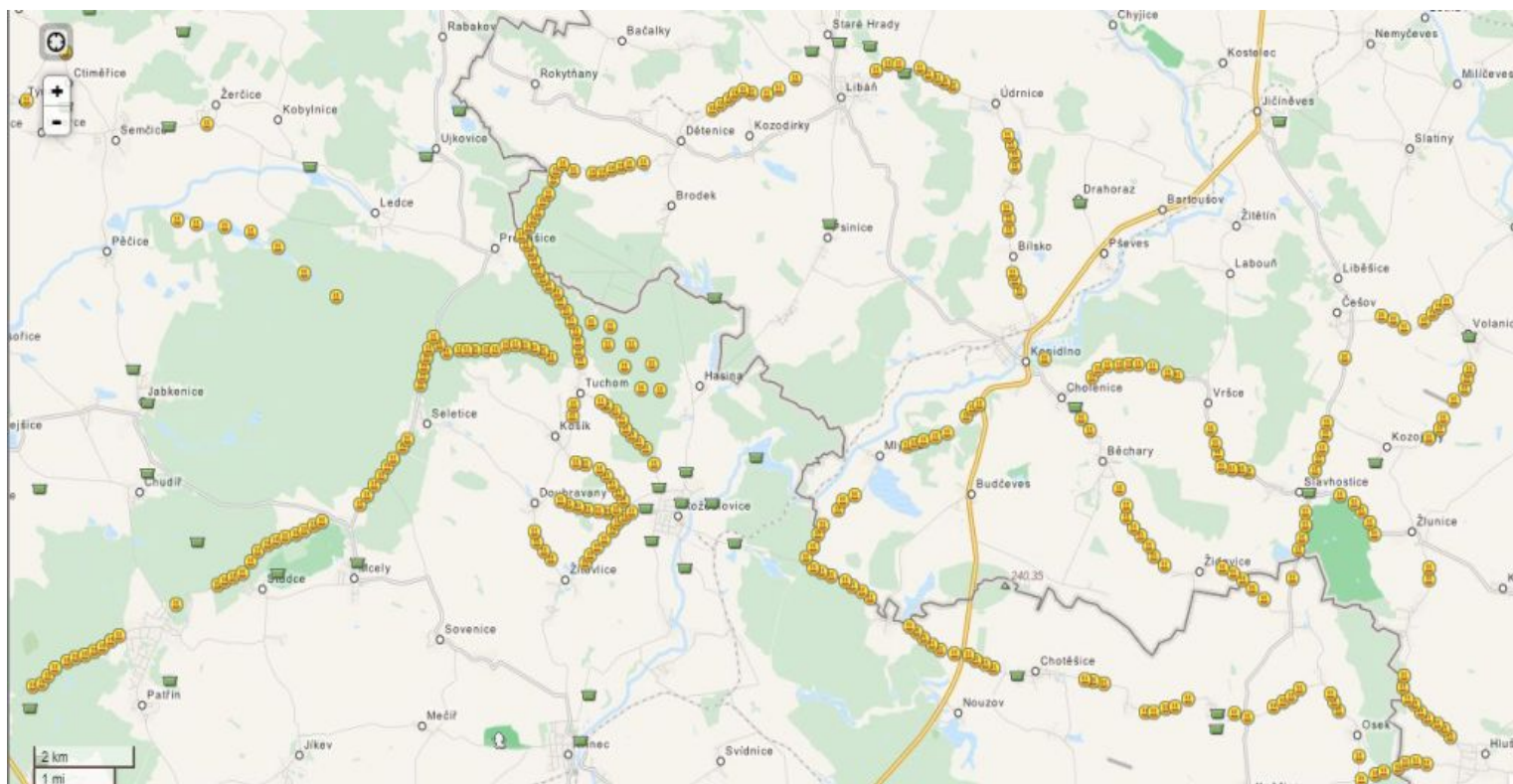
jara. Účelem soutěže je pátrat po projevech jara ve vypsanych tématech a zaslat o tom zprávu. MOP vítají jak úspěšné, tak i neúspěšné reporty z hledání jarních projevů. Více info na www.hledanijara.cz

Letošní termín vyšel na víkend 12. – 13. 4.

Budeme hledat tyto projevy Jara:

- kvetou violky vonné
- jsou vidět vajčka žab
- lidé se ráchají v potoce

Výsledky vašeho pátrání můžete zasílat poštou, emailem, nebo skrze webový formulář, vše do 30. 4. Zda u nás jaro bylo či ne, se dozvíte na webových stránkách 9. května.

Okénko do přírody

Toto okénko do přírody naváže na letošní **Hledání jara** pořádané MOP, které se ptá, zda si druhý dubnový víkend všimneme violek vonných, vajíček žab a lidí ráchajících se v potoce.

Jak vypadá takový člověk, který se ráchá v potoce, si asi každý představit dokáže – obvykle bude trochu mokrý a kolem něj bude potok. Ale co ta violka a žáby? To už každý vědět nemusí. Uvádíme zde proto nějaké informace, abyste se za týden mohli vrhnout do hledání jara s plnou parádou.

Violka vonná (*Viola odorata*), lidově zvaná také **fialka**, je vytrvalá bylina z čeledi violkovitých. Jedná se o asi 10-15 cm vysokou rostlinu. Oddenek je většinou více než 3 cm dlouhý. Listy jsou v přízemní růžici, tedy nerostou po stranách stonku, ale jsou při zemi a trochu chlupatý stonek s květem se z nich zvedá. Listy jsou okrouhle vejčité nebo srdčité a v létě se oproti jaru značně zvětší. Kvete v březnu až dubnu. Květy jsou většinou tmavě fialové, existují však barevné odchylky. Některé rostlinky mají květy bílé s nafialovělým okrajem, další zase lilákové. Květy intenzívně voní.

Violka je rostlinou léčivou a používá se i při výrobě parfémů. Oddenek a v trošku menší kon-

centraci i celá nať obsahují mnoho saponinů usnadňujících odkašlávání, dále hojivý sliz, alkaloid violin, vonnou silici (ta se použije při výrobě vůní) a dokonce i sloučeninu kyseliny salicylové, což je účinná látka acylpyrinu – právě díky ní má tato bylina protirevmatický účinek.

V České republice je patrně nepůvodní. Byla hojně pěstovaná už od středověku jako okrasná rostlina a na mnoha místech zdomácněla. Roste na různých stanovištích spíše v blízkosti lidských sídel, v různých typech listnatých lesů, v křovinách, v parcích aj. V chladnějších krajích a také v málo osídlených krajích je vzácnější, nad 800 m n. m. ji potkáme už jen ojediněle.

Violka vonná je původní v jižní a jihozápadní Evropě, v severní Africe, v severní části Turecka a na Kavkaze. Dnes je však rozšířena mnohem severněji, až po jižní Skandinávii a po evropskou část Ruska. Pěstovaná a zplanělá je i jinde po světě, např. ve velkých městech v Číně, v Severní Americe, na Novém Zélandu a asi i jinde.

Ropucha obecná (*Bufo bufo*) je obojživelník a patří mezi nejhojnější žáby na území Česka.

Jejím úhlavním nepřitelem je člověk, ať už se jedná o automobily či znečišťování přírody. Mezi její přirozené nepřátele patří šelmy, ježci, káňe lesní a užovka obojková. Za dosavadní hojnost tohoto užitečného tvora, který zkonzumuje značné množství škodlivých živočichů, vděčíme především jeho nenáročnosti a přizpůsobivosti.

Dospělá ropucha měří 63 - 120 mm. Samice je větší než sameček. Tělo má zavalité. Končetiny jsou poměrně krátké, a proto ropucha dokáže dělat jen menší skoky. Nejvyšší výška skoku je okolo 25-30 cm. Svrchní strana těla je bradavičnatá a má různé odstíny barev - šedou, hnědou...

Na předních končetinách, které jsou spíše sloupovité, jsou prsty volné, na zadních jsou spojené nepřilíš širokou plovací blánou. Její hlava je zploštělá a okrouhlá. Oči jsou od sebe poměrně daleko.

Ropucha zná několik způsobů, jak se bránit před jinými zvířaty, která by ji chtěla sežrat. Jedním z nich jsou jedové žlázy, které jsou umístěny za očima. Vylučují dráždivý sekret. To je bělavá lepkavá tekutina. K jeho vyloučení dochází při podráždění či poranění. Nezkušený predátor, který vezme ropuchu do tlamy, pocítí silné pálení. Sekret může vyvolat vyrážku, ale i křeče. Pokud nějaké zvíře na ropuchu přece jen útočí, snaží se ho zapudit výhrůžnou pozicí. Nafukuje se, staví se na vzpřímené natažené končetiny a hlavu poněkud skloní.

Ropuchy dosáhnou dospělosti kolem třetího roku života. V průměru se dožívají 4 - 9 let. Maximální věk, který byl naměřen v zajetí, je 36 let.

Ropucha obývá převážně lesnatou krajinu.. Své zimní úkryty nalézají v zemních dírách či pod pařezy.. Opouští je od poloviny března či začátkem dubna. Putují k vodě, aby se mohly spářit. Vrací se do místa svého rodiště. Jak ale nacházejí cestu ke své rodné vodě, je dosud jistou záhadou. Nejsou schopné vidět na větší vzdálenost, zrakové vjemy tedy podle všeho nehrají velkou roli. Mimo to se okolí jejich cesty mohlo hodně změnit (stavba nových silnic a budov, vysazení nového lesa atd.) Ropuchy dokáží najít „své“ místo i v případě, že byla voda zasypana. Předpokládá se, že existuje jistá souvislost se zemským magnetismem (gravitace) a měsíčními fázemi (úplněk, nov). Tito tvorové

jsou mimořádně věrní svému bydlišti. Mohou se od něho sice vzdalit až 4 km daleko, pokaždé se ale vrátí zpět i za cenu překonávání překážek.

Živí se různými suchozemskými živočichy přiměřené velikosti (měkkýši, žížalami, pavouky, mravenci, brouky...). Velcí jedinci (staré samice) dokáží spolknout i mládě myši. Za potravou vyrazí po soumraku, přes den se ukrývá. Během noci křížuje své teritorium a víceméně bez přesnějšího výběru lapá drobné objekty, které se pohybují. Konzumuje velké množství škodlivých živočichů. Její žravost je příslovečná. Pulci patří k významným čistícím vody, protože se živí uhynulými rybami či drobnými mikroskopickými řasami.

Ropuchy se rozmnožují tak, že samice vypouští šňůru s vajíčky a sameček je ve vodě oplodní. Vajíčka jsou ve dvojité šňůrce. Každá šňůra (široká 5 - 7 mm - časem se lehce zvětšuje) obsahuje 1 200 až 6 000 vajíček, které mohou být až 5 - 10 m dlouhé. Omotávají je kolem vodních rostlin či kolem větví ležících ve vodě. Připevnění vajíček zabrání tomu, aby klesly na dno do bahna, kde by se pulci vyvíjeli špatně nebo vůbec. Po naklazení ropuchy vodu opouští.

Jednotlivá vajíčka jsou černá a měří 1,5 - 2 mm v průměru. Chráněná jsou želatinovou blankou. Při natažení provazce se všechna vajíčka vyrovnají za sebou do jedné řady - vypadají jako korálky. Po 12 dnech se líhnou černí pulci.

ci velcí přibližně 5 mm atvoří hustá hejna - především podél břehu. Pulcem je ropucha asi 2 - 3 měsíce. Po 77 až 91 dnech se přemění v 1 - 2 cm velké žabky.

Kvůli své užitečnosti u nás patří ropucha mezi zákonem chráněné druhy živočichů.

Rosnička zelená (též rosnička stromová; *Hyla arborea*) je jedna z nejmenších žab v Česku. Obývá téměř celé území Evropy. Žije především v nížinách, maximálně do 750 m. n. m. K životu vyhledává vlhké listnaté lesy, kde vylézá i do vyšších pater stromů.

Dorůstá délky 3 – 5 cm a výšky 3 – 4 cm. Historicky proslula jako jakýsi barometr, jelikož reaguje na změnu tlaku, který kolísá obvykle před deštěm, a začne skřehotat. Zbarvení rosniček zelených je proměnlivé, protože barevné pigmenty (částečky) v jejich kůži reagují na teplotu a vlhkost, a tak se její zbarvení mění od světle zelené na tmavě zelenou, nažloutlou, šedou nebo dokonce až na nahnědlou. Zadní končetiny má znatelně silnější než přední, což umožňuje rychlé skákání. Na obou končetinách má přilnavé terčky určené pro šplhání a na kulaté hlavě a na bocích nápadný vodorovný černý proužek. Pulci jsou černohnědí, zlatavě tečkovaní, později zelenaví. Mají vysoký kožní lem (takovou ploutvičku), začínající už na hlavě a nápadně lesklé břicho.

Na rozdíl od mnoha druhů žab, má rosnička zelená velmi charakteristický skřek. Samec skřehotá pomocí hnědožlutého vaku na hrdle, který se skřehotáním nafukuje. Skřehotání rosničky zelené je nejvýraznější v období rozmnožování, ale skřehotá i mimo toto období. Na svou drobnou velikost je jejich skřek až neuvěřitelně hlasitý a je slyšet i na vzdálenost několika kilometrů, což z rosničky zelené činí nejhlasitější žabu Evropy. Skřehotání, podle kterého se snadno určuje i jejich výskyt, je silně rytmické „kre-kre-kre-kre-kre...“

Rosnička zelená se živí obvykle živočišnou potravou. Pulci požírají např. plankton. Dospělci se živí převážně hmyzem a pavouky, které nacházejí na listech stromů a které často loví pomocí rychlého skoku.

Rosnička zelená dosahuje dospělosti zhruba ve věku jednoho roku. Páří se začátkem dubna. Své partnerky samci lákají výrazným skřehotáním a vrtivými pohyby. Samice vajíčka kladou obvykle dvakrát do roka. Vajíčka jsou spojena v chumáče, které jsou velké zhruba jako vlašské ořechy a nakladeny v mělkých místech porostlých vodními rostlinami. V jednom chomáči je obvykle 10 až 50 vajíček. Vrchol každého vajíčka, které dosahuje zhruba 1,5 – 2 mm, je hnědý, dolní část pak žlutavě bílá. Doba, po kterou se vajíčka vyvíjejí, je různá.

Rosnička zelená je v České republice vyhodnocena jako silně ohrožený druh a je zákonem přísně chráněná.

Hádanky

Hádanka je žánrem lidové slovesnosti, který nás provází už od mala. Lidová slovesnost je součástí lidského vědění, které se předává ústně a tak málokdy víme, kdo ho první vymyslel. Máme samozřejmě i hádanky umělé, kde autora známe. V Čechách jsou to třeba spisovatelé knížek pro děti Jiří Žáček (Hádanky a luštěniny) a Věra Provazníková (Hlava rezatá, noha strakatá).

Hádanka je krátká básnička nebo věta, která popisuje nějakou věc. Dělá to ale oklikou, aby to nebylo hned jasné. My se pak snažíme odhalit řešení, ať je nám pět nebo pětadvacet. Hádanky ukazují jak fungují některé věci ve světě a podporují přemýšlení a fantazii.

Jestlipak víte, co by mohly znamenat tyhle...

Sedí panna na hrádkách
v devatero kabátkách
a těm kdo ji svlečou,
slzy z očí tečou.

Co neshnije na dřevěné střeše?

Mihla se, už tu není,
zvědavá mašlička na kameni.

Dřevěnou má v břiše duši,
dlouhý krk a čtyři uši.

Když šel tam, do hlavy ho tloukli,
když šel ven, za krk ho tahali.

Jednou dírou tam,
dvěma ven,
a když jsi venku,
jsi teprve tam.

Sedí pán na vršku,
měkkou má podušku,
často se smekne,
nic se nelekne.

Přiletěl obrázek, poseděl,
složil se, rozložil a odletěl.

Přišel k nám host,
spravil nám most,
bez sekery bez dláta,
přec je pevný dost.

Maličký, pevný domeček
skrývá v sobě stromeček.

Brzy ráno drahokam.
Kde je?
Byl tam, není tam.

Čtyři bratři u stolu,
pátý sedí na rohu.

Běžím, běžím,
nemám dech,
přitom ležím
na zádech.

Černá hlavička, bílá nožička.
Hlavička když zčervená,
konec nožky znamená.

Je had, v těle samá díra,
nejí, přece neumírá.

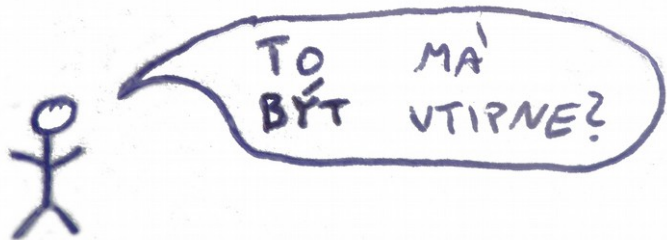
Kdo mé jméno vysloví,
hned mne zničí.

Správné odpovědi na straně 30

Vtipné okénko

- ✓ Co má společného UFO a chytrá blondýnka? O obojím se často mluví, ale nikdo to ještě opravdu neviděl.
- ✓ Proč si blondýnky myslí, že je na Měsíci život? Protože tam všichni celou noc svítí.
- ✓ Jak blondýnka zabíjí kapra? Utopí ho.
- ✓ Jak zaměstnáte blondýnku na celý den? Zavedete ji do kulaté místnosti a řeknete jí, aby si sedla do rohu.
- ✓ Jak v sobotu rozesmějete blondýnku? Řekněte ji ve středu vtip.
- ✓ Slyšeli jste o té blondýnce, která stála před zrcadlem se zavřenýma očima? Chtěla vidět, jak vypadá, když spí.
- ✓ Zkoušky v autoškolě: Komisař se ptá blondýny: "Popište nám funkci motoru!" "Mohu vlastními slovy?" "Samozřejmě." "Brm, brrrrmm, brrrrmm..."
- ✓ Blondýnka si objednala pizzu. Číšník se ptá, jestli ji chce rozřezat na šest nebo dvanáct kousků. "Šest prosím, dvanáct bych jich nikdy nesnědla."
- ✓ Blondýnka se ptá na ulici: "Pane, prosím vás, kolik je hodin?" "Je čtvrt na čtyři." Blondýnka jen kroutí očima a říká: "Víte, to je divné. Ptám se na tohle celý den a pokaždé dostanu jinou odpověď."

- ✓ NASA uspořádá výběrový konkurz, kdo by mohl letět do vesmíru: vyberou blondýnu a prase. Před odletem jim dají obálky s instrukcemi a vyšlou je do vesmíru. Když prase otvírá obálku, blondýna mu kouká přes rameno, po otevření

se na prase vyvalí arch papíru s informacemi jak obsluhovat celý raketoplán. A blondýna se zděsí, když tam má prase tohle, co tam budu mít já? S třesoucíma se rukama otvírá obálku, z ní vyndá papírek s nápisem: "KRM PRASE A HLAVNE NA NIC NESAJE!"

- ✓ Blondýnka takhle jela po silnici a poslouchala rádio. Hlasatel vyprávěl jeden za druhým vtipy o blondýnkách, až to tuhle vytočilo a rádio vypnula. O chvíli později jela kolem kukuřičného pole a viděla tam blondýnku, jak vesluje v člunu. Zastavila, vyklonila se z okýnka a křičí: "Ty slepice! Přesně takový jako ty způsobují, že se nám lidi smějou. Kdybych uměla plavat, dala bych ti co proto!"

Tulácká kuchařka

Sladké knedlíky

Po minulém receptu na „Čínu“ byla má emailová schránka zahlcena zprávami, které by se daly shrnout do jedné věty: „Dej sem taky recept na něco sladkého“. Vaším požadavkům jsem v tomto díle Semtamníku vyhověl a připravil návod, jak uvařit sladké knedlíky.

Ty se na výpravách nevaří často, protože zabere celkem dost času na přípravu. Míchání surovin je sice celkem rychlé, ale poté nastává fáze válení kuliček a to už vyžaduje určitý um. Výhodou tohoto jídla je, že si ho každý může připravit podle své chuti. Základní knedlíky mohou být tužší či měkčí až skoro rozvařené. Zároveň i omáčka, mohu-li to tak nazývat, může být jakékoliv chuti. Kompot může být domácí či kupovaný. Objem šťávy a počet kousků ovoce si může každý nandat podle svého gusta.

Přísady (pro 4 osoby):

- ✓ 3 měkké tvarohy
- ✓ 0,5 kg krupičky

- ✓ prášek do pečiva
- ✓ 1 vajíčko
- ✓ cukr krystal
- ✓ ovocný kompot (záleží na chuti), nejvíce se nám ale osvědčily broskve či jahody

Sladké knedlíky s broskvemi

Postup:

Ve velké míse smícháme 2 tvarohy, krupičku, a prášek do pečiva. Tvaroh musí udělat s krupičkou jednotitou hmotu. Pokud chceme knedlíky trochu tvrdší, stačí přidat jen 1 tvaroh. Poté přidáme vajíčko a opět vše pořádně zamícháme. Těsto hněteme, až nám z něho vznikne „hrouda“. Mezitím dáme na plotýnku jeden hrnec s vodou a druhý se šťávou z kompotu (tu ale pouze zahříváme na mírném plameni). Ovoce nakrájíme na kostičky a přidáme do šťávy.

Z těsta nyní můžeme udělat malé válečky. Ty nakrájíme na několik částí a z nich vyválíme kuličky. Až začne vřít voda v hrnci, knedlíčky do ní naházíme. Stačí už jen počkat, než vyplavou na povrch (cca 10 minut). To je znak toho, že jsou hotové.

Už nám chybí jen udělat sladký tvaroh. Do jednoho měkkého tvarohu (v misce) postupně přidáváme cukr a mícháme. Postupně ochutnáváme a až se nám bude zdát dost sladký, přestaneme.

Hotovo, můžeme podávat. Nasypeme pár knedlíků, nandáme několik lžic sladkého tvarohu a zalijeme vybraným teplým ovocem.

Letem světem

- ✓ Na lyžařské výpravě jsme běžkovali i sjezovali. Večery jsme vyplňovali pingpongem a stolními hrami. V neděli jsme bobovali.
- ✓ O jarních prázdninách Prahy 10 nebyla schůzka, ale jinak probíhají každou středu.
- ✓ V únoru jsme ukradli vlčici dvě brečící miminka, které se jmenovaly Romulus a Remus. Vychovali jsme je až k dospělosti. Poté jsme jim pomohli s dobytím města Alba Longa. Při plánování budoucího města se Remus vysmíval Romulovi, a ten ho zabil. Romulus naplánoval a založil budoucí Řím.
- ✓ Mates oslavil na výpravě 18. narozeniny. Bylo pro něj připraveno několik šifer po jejichž vyluštění si mohl najít svůj dárek. Nečekaně dostal také dort o který se s ostatními rozdělil. Na přelomu února a března proběhly dvě oddílové porady ohledně akce pro veřejnost a letního tábora.
- ✓ Z klubovny občas záhadně zmizí část bonbonů Slavié. Asi nějaký skřítek :)
- ✓ Výprava do Heřmanova Městce byla sice trochu deštivá, ale užili jsme si ji. Potkali jsme Hannibala, splnili jeho podmínky a vyzkoušeli si i mnoho praktických dovedností od nakupování a vaření až po plížení a nenápadný pohyb v arboretu.
- ✓ Z březnové výpravy byly fotky online na Facebooku. Wifi na výpravě často nemíváme :-)

- ✓ Fotogalerii se snažíme aktualizovat pilněji než tomu bylo na podzim.
- ✓ Na Youtube se objevila videa z lyžařské výpravy, únorovky i březnovky. Více na youtube.com/tulaci00malesice
- ✓ Aktuálně máme na Youtube 97 nahraných videí. Pokoříme do letního tábora stovku?

Dort na únorovce k Matesovým osmnáctinám

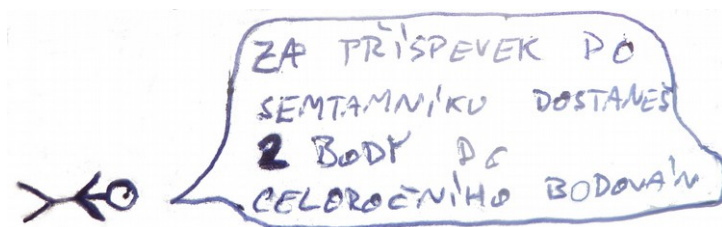
Řešení hádanek ze strany 27

Cibule, díra, had, housle, hřebík, kalhoty, klobouk, motýl, mráz, pecka, rosa, ruka a prsty, řeka, sirka, řetěz, ticho

Odpovědi z minulého čísla

1. Do sáčku musím sáhnout 4 krát.
2. Slepice snesou dohromady 50 vajec.
3. Michal má 7 kuliček, Martin 5 kuliček.
4. Na drátech sedělo 12 a 8 vlaštovek.
5. Součet sudých čísel je 2 550.

V tomto čísle Semtamníku lze získat do celoročního bodování až **1,5 bodu**. Za vylustění osmisměrky 0,5 bodu, za projití bludiště 0,5 bodu a za vylustění alespoň jednoho sudoku také 0,5 bodu pokud splníte všechny tři úkoly bude to za **2 body** do celoročního bodování. Tedy neváhejte a pusťte se do luštění. Výsledky lze zasílat buď emailem na semtam@tulaci.eu nebo přinést na jakoukoliv akci oddílu.

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla bude na ve středu 26. června 2014, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků, obrázků a zajímavostí.

Z čeho jsme čerpali informace?

http://cs.wikipedia.org/wiki/Ropucha_obecná

http://cs.wikipedia.org/wiki/Rosnička_zelená

http://cs.wikipedia.org/wiki/Violka_vonná

<http://www.emop.cz/soubory/dokumenty/terminace-snusek-2013.pdf>

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.58 (kdo si hraje, nezlobí)

Vydán jako 87. publikace, oddílového nakladatelství **NA-KOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, duben 2014, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Tom - Co všechno se dá opéct na ohni

Píšťalka – Schůzky aktuálně, Hádanky, Okénko do přírody

Mates – všechny ostatní články, mírná editace, sazba...

Beruna – grafická kontrola, tisk

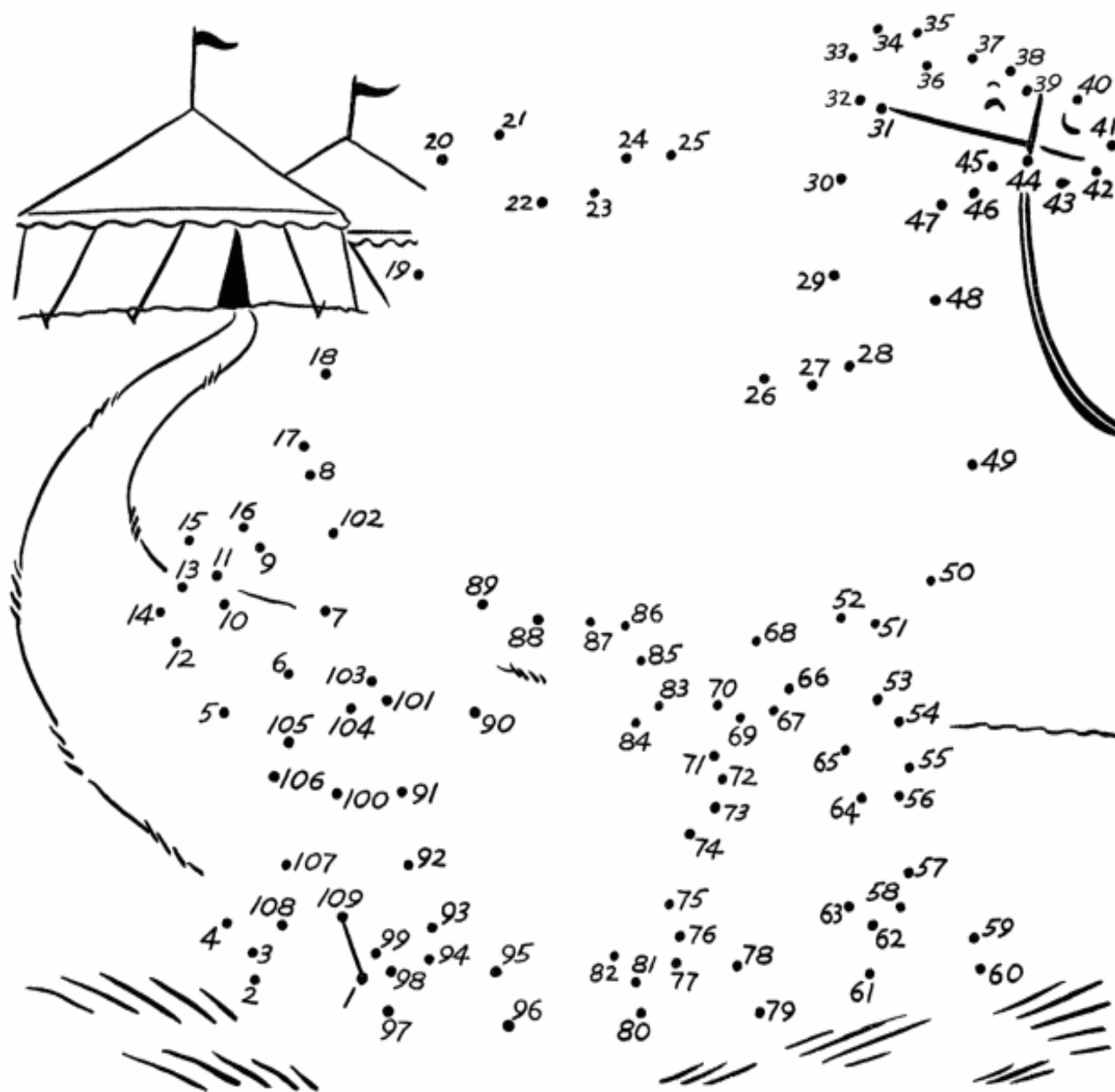
Tisk v počtu 40 ks na recyklovaném papíře. Neprošlo jazykovou kontrolou, za případné chyby se omlouváme.

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Klára Adámková, 728 734 009, oddil@tulaci.eu

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Podporují nás Mladí ochránci přírody
emop.cz + estudanky.eu + ekosouteze.cz

Технічний Асцький Сентавр
(історія і на кубки бунту)

Víte, že tisk na recyklovaný papír je jednoduchý a šetří přírodu? Uvažujte o něm také.